

NOVI VELIKI USPEHI JUDOISTOV GOLOVCA

Na posamičnem državnem prvenstvu za pionirje in mlajše mladince, ki je bilo 25. marca v Slovenski Bistrici, so se judoisti Golovca vnovič odlično odrezali. V konkurenci kar 28 slovenskih judoističnih klubov je Golovec zasedel ekipno tretje mesto. Med posamezniki je Marko Ebert zasedel tretje mesto v kategoriji pionirjev do 55 kg, druga pa sta bila mlajša mladina Milan Jovanovič (kategorija do 55 kg) in Matej Primc (kat. do 77 kg). Letošnja državna prvaka sta postala mlajša mladina Jure Lampe (do 55 kg) in Aljaž Rogelj (nad 77 kg), s čimer se nadaljuje tradicija najvišjih republiških odličij Golovčanov v mladih kategorijah.

Mladi borci iz naše občine so se lepo izkazali tudi na mednarodnem turnirju Bežigrada, kjer so med 19 ekipami iz Slovenije in tujine zasedli ekipno 5. mesto. Med posamezniki so tretja mesta osvojili Gašper Primc (pionir do 32 kg), Marko Ebert (pionir do 55 kg), Klemen Novak (pionir do 60 kg) in Matej Primc (ml. mladinec do 77 kg). Državna prvaka do 55 in nad 77 kg, Jure Lampe in Aljaž Rogelj, se nista pustila presenetiti in sta s prvim mestom le potrdila dosežek s prvenstva Slovenije.

Ob takšnih uspehih naj povemo kaj več o judoističnem klubu Golovec, vzornem športnem kolektivu iz občine Ljubljana Moste-Polje. Rednim bralcem Naše skupnosti ta klub ni neznan, saj smo o njem v preteklosti že večkrat pisali. Pa vendar ne bo odveč, če se v dnevih, ko se bliža 7. pokal Golovca, tradicionalni turnir, ki bo letos mednarodni, vnovič spomnimo preteklosti, ki je bila dejavnost moških judoistov še v povojih.

Korenine judoističnega kluba Golovec segajo kar daleč v preteklost, v leto 1978, ko je bilo na pobudo Aljoše Redžepoviča in krajanov takrat še zelo mladega Štepanjskega naselja ustanovljeno športno društvo Golovec. Le-to je ob ustanovitvi združevalo štiri sekcije: košarko, judo, mali nogomet in splošno rekreacijo. Kasneje se je športno društvo vedno bolj širilo in preraslo v eno največjih v občini Ljubljana Moste-Polje. Nastale so sekcije za odbojko, baseball, rugby, športno ritmično gimnastiko. Dobro so nam znani vrhunski dosežki baseballistov, ki so bili vseskozi med najboljšimi ekipami nekdanje Jugoslavije, ritmičarke so se uspešno vključevale v večji Partizan Moste in osvaja-

jale mednarodne medalje, uspešno so se razvijale tudi druge sekcije. Kljub naštetim uspehom drugih sekcij pa lahko s ponosom zapišemo, da je bila judoistična sekcija od ustanovitve pa vse do danes gonilna sila športnega društva, tako v tekmovalnem kot v organizacijskem smislu.

Ob drugem zaporednem mandatu Čeda Škondriča kot predsednika ŠD Golovec leta 1987 je bilo že jasno, da je eno društvo premajhno za vse dejavnosti, ki jih je izvajalo. Zato so se začele sekcije osamosvajati. Golovec pa je postal zveza športnih društev. Prvi so se formirali kot klub prav judoisti. To se je zgodilo 2. oktobra leta 1987, prvi predsednik kluba pa je postal Čedo Škondrič.

V začetku se je judo tudi v Štepanjskem naselju razvijal kot rekreacija in s tečaji samoobrambe, krajanom pa je bil najbolj učinkovito predstavljen ob vsakoletnem maratonu zadnje dni avgusta, ko so vse sekcije neprekinjeno 12 ur prikazovale svoje dejavnosti na zunanjih igriščih Štepanjskega naselja. Enega teh maratonov je posnela tudi Televizija Sarajevo in ga predvajala v medijski prostor celotne Jugoslavije. Vendar pa so rezultati kmalu presegli rekreativno usmeritev sekcije. Tekmovalci Golovca so osvajali medalje na prvenstvih Slovenije in Jugoslavije, na mednarodnih turnirjih, tudi na Nagaoki, ki je bila tedaj zelo močan turnir, saj so nastopali judoisti iz Italije, Avstrije, Poljske, Češkoslovaške, Sovjetske zveze in vseh jugoslovanskih republik in pokrajin. Golovec je postal uspešno tekmovalno moštvo.

Eden od pomembnih mejnikov v razvoju našega kluba je brez dvoma 8. junij

1986, ko smo se uvrstili v prvo slovensko ligo. Pod vodstvom trenerja Aljoše Redžepoviča je veliki met uspel naslednjim borce: Boru Ličini, Vasiliju Prokofjevu, Stanislavu Repiču, Klavdiju Žnidaršiču, Junesu in Saidu Al Khatibu, Vladimirju Martru, Igorju Erženu, Miroslavu Bjelančeviću in Primožu Veharju. Smo člani prve slovenske državne lige, imamo že lepo številno posamičnih slovenskih prvakov, v našem klubu so tudi mojstri juda in šolani trenerji.

Delujemo na dveh lokacijah: v Srednji šoli tiska in papirja v Zeleni jami in v Osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha v Štepanjskem naselju. Čeprav smo zdaj predvsem tekmovalni klub, smo ohranili stik s krajanji v obeh soseskah, s šolami in družbenimi organizacijami. Pri nas se otroci še vedno lahko učijo osnov samooobrambe ter športne in še posebej judoistične etike, še vedno so pri nas dobrodošli vsi tisti, ki jih judo veseli kot oblika rekreacije.

● Pokal Golovca bo 25. aprila od 10. ure dalje v dvorani na Kodeljevem. Pokrovitelj je Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje. Turnir bo odprl predsednik občinske skupščine Janez Jančar. Pričakujemo nastop okoli 500 tekmovalcev. Vstop je prost.

Vabljeni!

Naša največja prireditev je pokal Golovca. Letos bo sedmi, vendar je letošnje leto jubilejno, deseto; v letih 1986, 1989 in 1990 pokala Golovca namreč ni bilo. Letošnji pokal je prvi v svobodni državi Sloveniji, zato mu dajemo toliko večji pomen. Prvič bo potekal kot mednarodni turnir. Klubi iz Hrvaške ter Bosne in Hercegovine, ki so pri nas že bili, bodo tokrat zastopali druge, vendar prijateljske države.

V preteklosti je velik prispevek našemu turnirju dala Jugoslovanska ljudska ar-

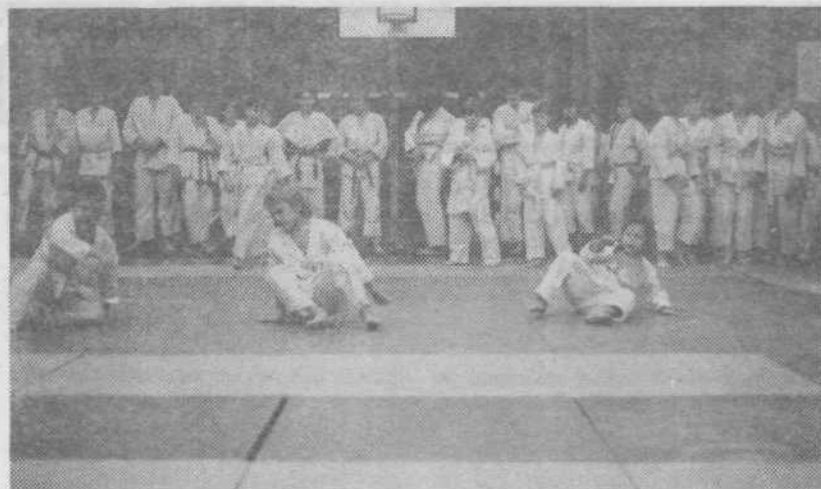
z ntimi zagotovil podmladek. Toda načrti visijo v zraku, saj še za nakup lokov ni denarja.

Tekmovalna vrsta, v kateri sta kar dva olimpijska kandidata, si sama plačuje opremo in potovanja, ob vsem tem pa ji uspe dosežati vrhunske rezultate. Fante in dekleta vodi v to zagnanost zaljubljenost v lokostrelstvo, podrejšajo mu svoj vsakdan in vlagajo vanj svoj zaslužek. Trenirajo vsak dan, pa naj bo sonce ali dež, božajoč sapica ali divji veter. Da so amaterji, pri katerih se lahko uči marsikateri profesionalc, so evropski tekmeči spoznali letos v Rimu.

Moščanski lokostrelski zanesenjaki ne dajejo le obljub, ampak si na tekmah priborijo kolajne. Teh bi bilo še več, ko ne bi primanjkovalo denarja. Denarja za ureditev strelišča v Bizoviku (prostor je priskrbel IS Moste Polje), denarja za nakup lokov, puščic in tarč, denarja, ki bi tekmovalcem omogočil nastop na pomembnem turnirju v Turčiji, denarja...

Denarja pa ni. Ali pa se bo le našel kdo, ki bo pripravljen vložiti določena sredstva v te požrtvovalne fante in dekleta, da ne bodo zaradi »iger« skoraj dobesedno ob »kruh«?

DOMEN MAL

Judoisti Golovca na treningu (Foto: Kacijan Hvastija)

mada. Letošnji dogodki so to armado prikazali v drugačni luči, vendar smo dolžni priznati, da je bilo sodelovanje v tistih časih vzorno. Velike zasluge za takšno sodelovanje gredo našemu častnemu članu.

● Komu gredo zasluge za to, kar je judoistični klub Golovec danes? Nehvaležno je imenovati posameznike v kolektivu, v katerem so številni veliko prispevali. Pa vendar ne moremo mimo enega imena: Vasilija Prokofjeva, trenerja pionirjev. Vsaj dva razloga sta za to. Prvi je ta, da je bil skoraj vsem tekmovalcem Golovca, ki se danes ponajbolj odličji, prvi učitelj juda. Pri njem so naredili prve korake, se naučili judoistične etike, vzljubili to borilno veščino. Drugi razlog je, da deluje v klubu kot trener od samega začetka. Ko so se drugi trenerji menjavali, je on delal. In vedno je vzel najmlajše, pionirsko šolo. Tako je na videz bil vedno »v ozadju«, poznavalci pa vemo, da brez njegovega dela ne bi imeli nikoli takšne »prve ekipe«. Dobro vemo, da je tekmovalca mogoče pridobiti za sezono, dve od druge, vemo pa tudi, da je največji vreden tekmovalc, ki je zrasel v klubu. In takšne tekmovalce je za Golovec vzgojil Vasja.

gospodu Jožetu Kondi, ki je tedaj vodil Dom JLA v Ljubljani.

Poglejmo si zgodovino pokala Golovec skozi prizmo tekmovalnih uspehov. Prvi pokal Golovca je bil leta 1983 v OŠ Karla Destovnika-Kajuha, osvojili pa so ga judo-

isti Golovca. V letih 1984 in 1985 je bilo tekmovalje v dvorani Ivana Cankarja na Vrhniki, obakrat ga je osvojila ljubljanska Olimpija. Vsi nadaljnji turnirji so bili v dvorani na Kodeljevem, kjer bo tekmovalje tudi letos, 1987. in 1988. leta je ekipno zmagal domači Golovec, naslov iz 1991. leta pa branijo naši prijatelji iz sosednje Hrvaške, judoistični klub Samobor. Vseskozi so na naših turnirjih sodelovali številni slovenski prijateljski klubi, najbolj množično pa Bežigrad, Šiška in Koper, ki jim ob tej priložnosti izrekamo posebno priznanje. Med posamezniki velja posebej omeniti brata in sestro Matarugič z Jesenice, ki sta bila najboljša borca zadnjega turnirja, pa tudi naše tekmovalce Ozrena Škondriča, brata Al Khatib, brata Rogelj, brata in sestro Lampe in druge, za večletno uspešno nastopanje. Seveda ne gre pozabiti dela naših trenerjev Vojka Roglja ter Aleksandra in Vasje Prokofjeva.

Propagandna dejavnost ob pokalu Golovca je bila naša močnejša stran. Občinski list Naša skupnost je o nas obširno poročal od vsega začetka, letos pa že tretjič izdajamo bilten. V prihodnjih letih načrtujemo zbornik dosežkov judoističnega kluba Golovec. Izmed sponzorjev nam je doslej največ pomagal Elektronik, po zaslugi prizadevanj članov našega vodstva smo bili tudi že kmalu v republiških programih financiranja, vendar nam denarja še vedno močno primanjkuje. Ob ustreznosti rešitvi tega vprašanja bi lahko dosegli še več, kot smo.

inž. TOMAŽ COKAN

LOKOSTRELCI V ODLIČNI FORMI, A BREZ DENARJA

V Lokostrelskem klubu Moste je kar nekaj dobrih, celo zelo dobrih lokostrelcev. Samo Medved je bil pred kratkim sedmi med posamezniki na turnirju za Veliko nagrado Rima, ki velja pri lokostrelcih toliko kot WIMBELDON pri tenisačih. Na istem tekmovalju je s kolegom iz ekipe (Emilom Andrejko in Ivanom Maradinom) dosegel najboljšo uvrstitev slovenskih lokostrelcev na mednarodnih tekmovaljih. V boju za zlato kolajno so jih le za las premagali Danci. Po prvi seriji finala ekipnega dela olimpic round je bil rezultat izenačen, v nadaljnjem pa je slovenski trojci zmanjkalo časa.

Sicer pa so moščanski lokostrelci nosilci kar nekaj državnih naslovov!

Tako je v januarju LK Moste na Kodeljevem organiziral turnir za Nagrado občine Moste. Ankarčanki Kosmovi in Goričanu Bavčerju, ki sta državna rekorda postavila z lokom s škripcem, se je pridružil tudi Medved. V prostem slogu si je naslov pristreljal s 583 krogi. Organizatorju tekmovalja je pomagal moščanski župan Janez Jančar, ki je omogočil nakup pokala, stroške za najem dvorane pa je krila Ljubljanska enota za šport.

Na dvoranskem državnem prvenstvu 14. in 15. marca v Kamniku so Samo Medved, Marko Rotter in Jani Bernard v olimpijski disciplini fita

zmagali. Medved je med posamezniki z državnim rekordom 579 krogov na 25 metrov obranil naslov prvaka, med članicami pa je zmagala njegova klubska kolegica Dunja Zupancič.

Ante Madjar, predsednik LK Moste, skuša priskrbeti svojemu klubu finančna sredstva. Brez njih ne bo mogoče uresničiti vseh načrtov.

In kakšni so ti načrti?

9. maja bo klub priredil tekmovalje za Veliko nagrado Ljubljane v olimpijski disciplini fita. Isti mesec naj bi se začela tudi lokostrelska šola, v kateri bi se že najmlajši srečali s tem zanimivim športom, klub pa bi si

BURIN KLUB IMA TUDI MENJALNICO

Kotalečega kamena ne preraste mah – to je geslo fitness centra Burin klub na Rojčevi ulici 25 v Ljubljani Moste-Polje, ki ga vodi Martin Hawlina. Ne dvomimo, da ne bi vedeli za kaj gre; le spomnili bi radi na možnosti za ohranitev zdravega duha v zdravem telesu, ki jih zagotavljajo: fitness, body building, aerobika in masaža.

Da je Burin klub postal družinska firma je šefu Martinu Hawlinu omogočila njegova žena Vida, ki je strokovnjakinja za finančni inženiring. V okviru Burin kluba si je namreč drznila prevzeti vodenje menjalnice in s sinom Davidom, ki ji pomaga pri tem, storila velik korak naprej – k razmahu turistične dejavnosti v okviru fitness centra. Takrat, ko nikjer ni moč kupiti deviz, vam jih prodajo v menjalnici Burin kluba na Rojčevi.

Za drobiž, ki bi vam po menjavi mark utegnil trgati žepe, si lahko v istem klubu privoščite še kakšno pijačo, si razmigate od preračunavanja denarja zaknele okončine in ob vsem tem razmišljate s čim neki bo Burin klub Hawlina presenetil

Ljubljance v prihodnje?! Čim bližje poletju smo, tem bolj upamo, da ne le z razgibanjem na specialnih orodjih, ampak tudi s kakšnim vrtom in debelo senco na

njem! Do takrat pa je še ravno toliko časa, da v menjalnici ne bo zmanjkalo niti deviz in niti hrvaških dinarjev ne...

-Mišk-

